

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra AF GRUNDTVIGS DAGBØGER

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 98.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig01val-shoot-idm140411866736064/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Af Grundtvigs Dagbøger

serede ved at gøre den identisk med min Ahnelse om det Højeste?

Fortsettelsen mangler.

Septbr 8de

Atter saa Jeg Solen lue paa min Fødselsdag. Jeg havde ikke ventet det, ej heller var det mit Ønske, skønt dog en halv ublid Gysen gennemfor Mig, da Jeg i Aftes tænkte: hvad om Du ej skal skue den kommende Morgen?

Hvad skal Jeg svare Mig selv paa Spørgsmaalet: hvad er Resultatet af det Aar, der henrandt siden min forrige Byrdsdag? Hvad skal Jeg svare, uden det sørgelige, at min Lykke og Ulykke staa omtrent i samme Forhold til hinanden nu som da.

Hvem tør sige, Mennesket er selv sin Skebnes Herre. Kæmpede Jeg ikke i mere end et Aar med al mit Indres Kraft, for at frigøre Mig for et Slaveri, Jeg selv erkendte for uværdigt? Og dog var al min Møje forgæves. Jeg elsker endnu med samme Lid og Dybde. Et Blik af Hende stemmer Mig endnu med Nødvendighed til Glæde eller Mismod, og stedse blive Følgerne de samme, Græmmelse, Kamp, øjebliklig Sejer, ny Underkastelse. —

Ubegribeligt er det Mig, hvorledes mit, ikke stærke Legeme har kunnet gennemgaa disse Millioner Rystelser uden at opløses, ja endog uden at bukke under en eneste Gang. Skulde ikke den Styrke være en Behrejdelse for Mig, at Jeg har været svag nok til ikke ogsaa indvendig at sejre? Jo vist nok, og virkelig, Jeg maatte i den lange Tid, med min Sjels og mit Legems Sundhed, kunne have gjort Mig til Herre over min Lidenskab. Men, denne er saa nøje sammenknyttet til mit Ophold her, at Jeg ej kan tænke Mig dette uden hin. — Engang har Jeg derfor i dette Aar stræbt at bryde Lænken, som fængsler Mig hertil, men Følelse af min Forbindtlighed til at fortsætte det Værk, Jeg begyndte, indtil Jeg kan lægge det i Ens Haan[d], der baade kan og vil, slyngede den atter snart fastere omkring Mig.

Men: Byder ikke Klogskab Mig at udrydde Lidenskabene, for at skaffe Mig et roligt Ophold? Vist nok, men hvad vilde det være for en Rolighed, Jeg da kom til at nyde? Mon ikke den samme, som Skipperen nyder, naar (naar) død Vindstille gør ham uvirksom? Mon Han ikke ønskede at ombytte den med